

mærke til, at hr. Thulesen Dahl gav nogle af os ret i, at når det går bedre i éns eget land – og det gælder for østeuropæerne i denne her diskussion – så ønsker man at blive i sit eget land.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Thulesen Dahl: Er det ikke rigtigt, at det går i den rigtige retning i de østeuropæiske lande, og at de, netop fordi de har skullet opfylde EU's politiske og økonomiske krav, i meget høj grad har udviklet sig økonomisk positivt i landene i de senere år? Og er forudsætningen så ikke til stede, i hvert fald langt hen ad vejen, til, at der faktisk er udsigt for de pågældende mennesker til, at de får forbedret deres vilkår, hvis de bliver i deres eget land hos deres egne familier, ligesom vi også har set det ved tidligere udvidelser?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må desværre sige, at både fru Charlotte Antonsen og hr. Kristian Thulesen Dahl tager så gruelig fejl, for de var jo sådan set enige om, at der kun er to valgmuligheder – begge to meget ringe valgmuligheder.

For den ene valgmulighed er hr. Thulesen Dahls, som går ud på, at man skal bryde de aftaler, man har indgået med de nye lande. Den anden er fru Charlotte Antonsens, der går ud på, at man bare skal lade stå til. Der er ingen af de to muligheder, der er gode ude i virkeligheden.

Den tredje mulighed, som jeg tror at hr. Thulesen Dahl ikke har hørt, er den, jeg præsenterede i mit ordførerindlæg, nemlig at man søger for at styrke fagbevægelsens muligheder for at sikre løn- og arbejdsvilkårene for alle på arbejdsmarkedet her i Danmark. Det kunne f.eks. også være at sikre, at der blev mulighed for at have en reel, effektivt håndhævet mindsteløn i alle sektorer, også dem, hvor det kan knibe lidt med organisationsgraden. Det forudsætter f.eks. også, at vi kan bevare eksklusivaftalerne.

Der er en masse ting, vi kan gøre, så selvfølgelig er der en tredje vej. Og hvis hr. Kristian Thulesen Dahl ikke vil gå ind på den tredje vej, kan man jo betvivle, hvad der egentlig er hans og Dansk Folkepartis motiver til at rejse den her debat.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jeg slet ikke i tvivl om at hr. Keld Albrechtsen kan, men det kan han, uanset hvad jeg siger, så det kan hr. Keld Albrechtsen mere sig med.

Sagen er, at der er en mængde problemer ved det her, som skal løses, og det, der er problemskaber, er jo EU-regelsættet, som giver ret til, at man som vandrende arbejdstager får nogle rettigheder i det land, man vandrer til, uafhængigt af hvad man så nationalt forsøger at foretage sig. Man tager den nationale selvbestemmelseret væk, det er reguleret i direktiv 1408 fra 1971 plus EF-Domstolens efterfølgende domstolspraksis. Og det, der jo også gør det så besværligt for regeringen at komme op med noget brugbart, er selvfølgelig, at man skal vurdere ikke bare EU-regelsættet, som det står i direktivet, men også den fortolkning, EF-Domstolen lægger ind nu og i fremtidige domme. Derfor gør det det jo altså ret svært, det anerkender vi.

Så er det altså, vi må spørge fru Charlotte Antonsen: Hvorfor så vælge den chancesejls, hvor man jo ikke rigtig ved, hvad det er for et EU-regelsæt, man har med at gøre? Om 2 år, når der bliver anlagt en eller anden sag fra en polak, der vil have nogle rettigheder, kan vi så skærme os af fra det? Kan vi overhovedet lave et regelsæt, medmindre vi skal spolere den danske velfærdsmodel fuldstændig, ødelægge den ved, at vi fjerner nogle ordninger og laver opsparingsordninger og forsikringsordninger i stedet for og forlader vores skatteyderfinansierede velfærdssamfund?

For det er jo løsningsmuligheden, hvis ikke vi vælger at sige, at der er en overgangsperiode, hvor vi har tid til i ro og mag at se, hvordan det så egentlig udvikler sig. Og derfor er det den anden mulighed.

Det, hr. Keld Albrechtsen så siger med, at de kommer hertil, og så må vi jo løse det ved, at vi giver arbejdsmarkedets parter nogle bedre redskaber og sådan noget, kan da løse noget af det, men det kan da slet ikke løse hele problemet. I dag er der jo en mængde her illegalt, men de vil være her lovligt, de vil være her legalt. Der er en mængde virksomheder, som jo ikke har valgt at organisere sig, og hvor vi ikke lige kan give arbejdsmarkedets parter redskaber til at sikre, at de i morgen så er organiseret. Der er en mængde problemer, plus at der så er de sociale konsekvenser, altså de sociale rettigheder, man får andel i ved at være her. Det er noget, hr. Keld Albrechtsen overhovedet ikke har forholdt sig til.

Er det f.eks. rimeligt, at en polak, der kommer til Danmark og efter 14 dage bliver arbejdsløs, kan få kontanthjælp? Mener hr. Keld Albrechtsen, at det er helt i orden, og at der bare ikke er